

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
-Одељење за ратне злочине-

12. август 2010.

На основу чл. 265. ст.1. у вези чл. 46. ст.2. тач.3. Законика о кривичном поступку и чл. 3. и чл. 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

ВЕЉКА МАРИЋА, рођен 18.06.1951.године у Грубишном Пољу, Република Хрватска, држављанин Републике Хрватске, возач, ожењен, отац петоро деце, настањен у Грубишном Пољу, налази се у притвору Вишег суда у Београду - Одељења за ратне злочине, који му се рачуна од 18.04.2010.године када је лишен слободе,

Ш Т О Ј Е:

дана 31.10.1991.године у преподневним часовима, у селу Раствовац, општина Грубишно Поље, у Републици Хрватској, у саставу бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (СФРЈ), као припадник хрватских оружаних формација - 77.самосталног батаљона Грубишно Поље, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба, који се тада одвијао на том делу Републике Хрватске између хрватских оружаних формација у које су спадале јединице Министарства унутрашњих послова (МУП) Хрватске, Збора народне гарде (ЗНГ) и Народне заштите (НЗ) с једне стране и припадника Територијалне одбране (ТО) Грубишног Поља са друге стране, те истовремено у контексту оружаног сукоба на ширем подручју Републике Хрватске, а који није имао карактер међународног сукоба, између хрватских оружаних формација и јединица Југословенске Народне Армије (ЈНА), противно чл. 3. ст.1. тач.1а) ИВ Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године („Службени лист ФНРЈ“, бр.24/50) и чл.4. ст.1. и ст.2. тач.а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол ИИ), („Службени лист СФРЈ“, Међународни уговори бр.16/78), према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима, у односу на која се мора поступати у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на верској или етничкој припадности, вршио убиства,

тако што је:

приликом акције „чишћења“ села Раствовац од стране хрватских оружаних формација, униформисан и наоружан ушао у кућу породице Слијепчевић, где је у присуству С. А, лишио живота њеног супруга Слијепчевић Петра, лице српске

националности, испаливши у њега више хитаца из аутоматске пушке,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. ст.1. КЗ СРЈ.

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи главни јавни претрес, на који да се позову:

I- Тужилац за ратне злочине.

II - Оптужени: Марић Вељко, кога привести из притвора Вишег суда у Београду.

III- Бранилац оптуженог.

IV- Сведоци ошт. :

V - Сведоци:

Да се у доказном поступку прочитају:

- записник о ексхумацији Жупанијског суда у Бјеловару и записник о обдукцији пок.Слијепчевић Петра од 30.06.2010.године;

- извештај МУП РХ, ПУ Бјеловар од 16.06.2010.године о месту сахране пок.Слијепчевић Петра;

- искази сведока датих путем међународно-правне помоћи истражном судији Жупанијског суда у Бјеловару;

- решења о одређивању и продужењу притвора за окр. Вишег суда у Београду - Одељења за ратне злочине и Апелационог суда у Београду;

- да се изврши увид у фотодокументацију приложену списима.

Да се према оптуженом ПРОДУЖИ ПРИТВОР, сходно чл.142. ст.1. тач.1. ЗКП, јер и даље стоје разлози због којих му је притвор одређен, а потом продужаван.

Наиме, из списка предмета несумњиво произилази да је окр. страни држављанин (Републике Хрватске) и да нема пребивалиште нити боравиште на територији Републике Србије. То у конкретном случају представља околност која указује на опасност од бекства односно чињеницу да би окр. боравком на слободи могао побећи или се сакрити и тиме постати недоступан органима гоњења Републике Србије. Обзиром на изнето, налазим да је продужење притвора окр. неопходно ради даљег несметаног вођења овог кривичног поступка.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић